

- 6) Αν πρέπει να θεωρηθεί ότι, ελλείψει εμπρόθεσμης απαντήσεως στο κατά το άρθρο 5, παράγραφος 2, του εκτελεστικού κανονισμού αίτημα επανεξετάσεως, το κράτος μέλος στο οποίο απευθύνεται το αίτημα είναι υπεύθυνο για την κατ' ουσίαν εξέταση της αιτήσεως ασύλου, εντός ποιας προθεσμίας πρέπει το κράτος μέλος που υπέβαλε το αίτημα, και συγκεκριμένα ο καθού στην υπόθεση της κύριας δίκης, να γνωστοποιήσει την πληροφορία αυτή στον αλλοδαπό;

- (¹) Κανονισμός (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (ΕΕ 2013, L 180, σ. 31).
- (²) Οδηγία 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας (ΕΕ 2013, L 180, σ. 60).
- (³) Κανονισμός (ΕΚ) 1560/2003 της Επιτροπής, της 2ας Σεπτεμβρίου 2003, για τα μέτρα εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 343/2003 του Συμβουλίου για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας (ΕΕ 2003, L 222, σ. 3).
- (⁴) Κανονισμός του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2003, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας (ΕΕ 2003, L 50, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem
(Κάτω Χώρες) στις 3 Φεβρουαρίου 2017 — X κατά Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie**

(Υπόθεση C-48/17)

(2017/C 112/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: X

Καθού: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το κράτος μέλος στο οποίο απευθύνεται το αίτημα, λαμβανομένων υπόψη του σκοπού, του περιεχομένου και του πεδίου εφαρμογής του κανονισμού «Δουβλίνο» (¹) και της οδηγίας σχετικά με τις κοινές διαδικασίες (²), να απαντήσει εντός προθεσμίας δύο εβδομάδων στο κατά το άρθρο 5, παράγραφος 2, του εκτελεστικού κανονισμού αίτημα επανεξετάσεως (³);
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, πρέπει τότε, λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 5, παράγραφος 2, τελευταία περίοδος, του εκτελεστικού κανονισμού, να εφαρμοστεί η μέγιστη προθεσμία ενός μηνός η οποία προβλέπεται στο άρθρο 20, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 343/2003 (⁴) (νυν άρθρο 25, παράγραφος 1, του κανονισμού «Δουβλίνο»);
- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο και στο δεύτερο ερώτημα, μήπως το κράτος μέλος στο οποίο απευθύνεται το αίτημα έχει, λαμβανομένης υπόψη της λέξεως «προσπαθεί» η οποία περιέχεται στο άρθρο 5, παράγραφος 2, του εκτελεστικού κανονισμού, εύλογη προθεσμία για να απαντήσει στο αίτημα επανεξετάσεως;
- 4) Αν όντως πρόκειται για εύλογη προθεσμία εντός της οποίας το κράτος μέλος στο οποίο απευθύνεται το αίτημα πρέπει να απαντήσει στο κατά το άρθρο 5, παράγραφος 2, του εκτελεστικού κανονισμού αίτημα επανεξετάσεως, εξακολουθεί να πρόκειται για εύλογη προθεσμία μετά την παρέλευση επτάμισι εβδομάδων, όπως στην υπόθεση της κύριας δίκης; Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα αυτό, τι πρέπει τότε να νοείται ως εύλογη προθεσμία;
- 5) Αν το κράτος μέλος στο οποίο απευθύνεται το αίτημα δεν απαντήσει ούτε εντός δύο εβδομάδων ούτε εντός εύλογης προθεσμίας στο αίτημα επανεξετάσεως, ποιες είναι οι εντεύθεν συνέπειες; Είναι τότε υπεύθυνο για την κατ' ουσίαν εξέταση της αιτήσεως ασύλου του αλλοδαπού το κράτος μέλος που υπέβαλε το αίτημα ή το κράτος μέλος στο οποίο απευθύνεται το αίτημα;

- 6) Αν πρέπει να θεωρηθεί ότι, ελλείψει εμπρόθεσμης απαντήσεως στο κατά το άρθρο 5, παράγραφος 2, του εκτελεστικού κανονισμού αίτημα επανεξετάσεως, το κράτος μέλος στο οποίο απευθύνεται το αίτημα είναι υπεύθυνο για την κατ' ουσίαν εξέταση της αιτήσεως ασύλου, εντός ποιας προθεσμίας πρέπει το κράτος μέλος που υπέβαλε το αίτημα, και συγκεκριμένα ο καθού στην υπόθεση της κύριας δίκης, να γνωστοποιήσει την πληροφορία αυτή στον αλλοδαπό;

- (¹) Κανονισμός (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (ΕΕ 2013, L 180, σ. 31).
- (²) Οδηγία 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας (ΕΕ 2013, L 180, σ. 60).
- (³) Κανονισμός (ΕΚ) 1560/2003 της Επιτροπής, της 2ας Σεπτεμβρίου 2003, για τα μέτρα εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 343/2003 του Συμβουλίου για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας (ΕΕ 2003, L 222, σ. 3).
- (⁴) Κανονισμός του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2003, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας (ΕΕ 2003, L 50, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Østre Landsret (Δανία) την 1η Φεβρουαρίου 2017 — Koppers Denmark ApS κατά Skatteministeriet

(Υπόθεση C-49/17)

(2017/C 112/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Østre Landsret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Koppers Denmark ApS

Καθού: Skatteministeriet

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 21, παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/96/ΕΚ (¹) σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας, την έννοια ότι η κατανάλωση ιδιοπαραγόμενων ενεργειακών προϊόντων για την παραγωγή άλλων ενεργειακών προϊόντων απαλλάσσεται του φόρου σε περίπτωση όπως αυτή της κύριας δίκης, στο πλαίσιο της οποίας τα παραγόμενα ενεργειακά προϊόντα δεν χρησιμοποιούνται ως καύσιμα κινητήρων ή ως καύσιμα θερμάνσεως;
- 2) Έχει το άρθρο 21, παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/96/ΕΚ σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας, την έννοια ότι τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίσουν το πεδίο εφαρμογής της απαλλαγής, έτσι ώστε να καλύπτει αποκλειστικά την κατανάλωση ενεργειακού προϊόντος που χρησιμοποιείται για την παραγωγή ισοδυνάμου ενεργειακού προϊόντος (δηλαδή ενεργειακού προϊόντος το οποίο επίσης φορολογείται, όπως και το καταναλωμένο ενεργειακό προϊόν);

(¹) Οδηγία 2003/96/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας (Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ) (ΕΕ 2003, L 283, σ. 51).